

پُزفروشی

ظاهرش یک پُز دادن ساده است ولی درواقع، کفرِ قلبی بزرگ و خطرناکی است که ریشه در دنیا طلبی دارد. یعنی آن قدر دنیا را دوست دارید و برایش حرص می‌زنید که نمی‌توانید زبان فروبندید و برای همین شروع می‌کنید به شمردن و نشان دادن اموال‌تان؛ و برای این کار حتی از مرده‌ها- که قرار بوده یادآور سرای آخرت باشند و شما را از دنیا طلبی بازدارند- دریغ نمی‌کنید و آن‌ها را هم بخشی از اموال‌تان حساب می‌کنید! خلاصه علاوه بر «دارم دارم»، با «داشتم داشتم» هم پُز می‌دهید و سرگرم همین بازی‌های بچگانه‌اید! اما آیا چنین اندیشه‌ای درست است؟ آیا شما نسبت به نعمت‌ها مسئول نیستید؟ هرگز! کافی است که به چشم دل، آتش جهنم را ببینید تا برایش برنامه‌ریزی کنید و با نگاه مسئولانه به نعمت‌ها، خود را از آن عذاب نجات دهید. وگرنه به زودی مرگ‌تان فرامی‌رسد و خواهید فهمید که این تکاثرها و پُز دادن‌ها چه فرجام شومی دارد؛ آری، به زودی مرگ‌تان فرامی‌رسد و خواهید فهمید...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ (۱) حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (۲) كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ (۳) ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۴) كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
عِلْمَ الْيَقِينِ (۵) لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ (۶) ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ
الْيَقِينِ (۷) ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (۸)

سوره مبارکه تکاثر

